

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. rugsėjo 16 d.*

„Konkurencija — Karteliai — Belgijos, Vokietijos, Prancūzijos, Italijos, Nyderlandų ir Austrijos vonios kambario įrangos rinkos — Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimas — Kainų padidinimų derinimas ir keitimasis slapta komercine informacija — Teisė į gynybą — 2002 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo — Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas — Sąvoka „kartelis“ — Baudos apskaičiavimas — 2006 m. baudų apskaičiavimo gairės — Sunkumas — Papildomam dydžiui taikomas koeficientas“

Byloje T-376/10

Mamoli Robinetteria SpA, įsteigta Milane (Italija), atstovaujama advokatų F. Capelli ir M. Valcada,

ieškovė,

prieš

Europos Komisija, atstovaujama F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis ir L. Malferrari, iš pradžių padedamų advokatų F. Ruggeri Laderchi ir A. De Matteis, vėliau – Ruggeri Laderchi,

atsakovę,

visų pirma dėl prašymo panaikinti 2010 m. birželio 23 d. Komisijos sprendimą C (2010) 4185 galutinis dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/39.092 – Vonios kambario įranga), kiek jis susijęs su ieškove, o jei šis prašymas nebūtų patenkintas, – dėl prašymo panaikinti arba sumažinti jai skirtą baudą,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėjas) ir M. van der Woude,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. rugsėjo 11 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą¹

(Praleista)

* Proceso kalba: italų.

1 — Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 22 2010 m. rugsėjo 7 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.
- 23 2010 m. rugsėjo 7 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.
- 24 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, pateikė šalims klausimus raštu. Šalys į juos atsakė per nustatytą terminą.
- 25 Per 2012 m. rugsėjo 11 d. posėdį buvo išklaustytos šalių kalbos ir atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.
- 26 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis su ja susijęs,
 - nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti jai skirtą baudą arba sumažinti iki 0,3 % jos apyvartos, arba bet kuriuo atveju – dydžiu, kurį Bendrasis Teismas laikytų tinkamu,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 27 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip iš dalies nepriimtina ir bet kuriuo atveju kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

(praleista)

Dėl pagrindinio reikalavimo iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą

(praleista)

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo neteisėtumu

- 45 Ieškovė pažymi, kad visas ginčijamas sprendimas grindžiamas informacija, gauta remiantis *Masco* paraiška, pateikta pagal 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo. Jos manymu, šis pranešimas neteisėtas, nes nei EB sutartis, nei Reglamentas Nr. 1/2003 nesuteikia Komisijai teisinio pagrindo, remiantis netipiniu aktu, visiškai ar iš dalies atleisti nuo baudų įmonę, dariusią pažeidimą, už kuri kitos įmonės buvo nubaustos dėl to, kad ji pranešė apie pažeidimą. Be to, toks atleidimas nuo baudos dėl pranešimo apie kitų įmonių elgesį reiškia vienodo požiūrio principo pažeidimą. Ieškovė taip pat teigia, kad atsižvelgiant į tai, jog (kaip yra Sąjungos valstybių narių atveju) tik Sąjungos teisės aktų leidėjas gali priimti programą, skirtą atlyginti bendrovėms už bendradarbiavimą, priimdama 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo Komisija pažeidė valdžios atskyrimo principą, taip pat skaidrumo ir gero administravimo principus, įtvirtintus Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (OL C 83, 2010, p. 389).
- 46 Komisija prieštarauja šiam ieškinio pagrindui.

47 Iš pradžių reikia konstatuoti, kad nors ieškovė pagal SESV 277 straipsnį formaliai nereiškia 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo, vis dėlto jos ieškinio pagrindu iš esmės siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą remiantis tuo, kad jis grindžiamas minėtu pranešimu, kuris, ieškovės manymu, neteisėtas. Tokiomis aplinkybėmis iš pradžių reikia išnagrinėti, ar ieškovės pareikštas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas priimtinas, ir, jei taip, išsiaiškinti, ar jis pagrįstas.

– Dėl neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo priimtimumo

48 Iš pradžių reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką SESV 277 straipsnis yra išraiška bendrojo principo, užtikrinančio kiekvienos proceso šalies, siekiančios panaikinti aktą, kuris yra jai skirtas arba tiesiogiai ir konkrečiai su ja susijęs, teisę ginčyti institucijų ankstesnių aktų, kurie yra skundžiamo akto teisinis pagrindas, net jeigu tai nėra reglamentai, teisėtumą, jei ši šalis pagal SESV 263 straipsnį neturėjo teisės pareikšti tiesioginio ieškinio dėl šių aktų, kurių teisinės pasekmės ji šitaip patiria, negalėdama reikalauti juos panaikinti (šiuo klausimu žr. 1979 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Simmenthal prieš Komisiją*, 92/78, Rink. p. 777, 39 ir 40 punktus bei 2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *LR AF 1998 prieš Komisiją*, T-23/99, Rink. p. II-1705, 272 punktą).

49 Kadangi SESV 277 straipsnio tikslas nėra leisti vienai šaliai ginčyti kokio nors bendrojo pobūdžio akto taikymą, kai tai yra naudinga kokiam nors ieškiniumi, bendro pobūdžio aktas, kurio teisėtumas ginčijamas, turi būti tiesiogiai ar netiesiogiai taikomas byloje, kurioje nagrinėjamas ieškinys, ir turi būti tiesioginis teisinis ginčijamo individualaus sprendimo ir atitinkamo bendro pobūdžio akto ryšys (1966 m. liepos 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Tarybą ir Komisiją*, 32/65, Rink. p. 563, 594 punktas; 1993 m. spalio 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Reinartz prieš Komisiją*, T-6/92 ir T-52/92, Rink. p. II-1047, 57 punktas ir 2005 m. lapkričio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Heubach prieš Komisiją*, T-64/02, Rink. p. II-5137, 35 punktas).

50 Toliau dėl 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo, pirma, reikia pažymėti, kad, viena vertus, jame Komisija bendrai ir abstrakčiai numato sąlygas, kurias įmonės turi įvykdyti tam, kad visiškai ar iš dalies būtų sumažintos jų baudos už SESV 101 straipsnio pažeidimus (minėto pranešimo 8–27 punktai); kita vertus, šiuo pranešimu sukuriama teisėti įmonių lūkesčiai (žr. minėto pranešimo 29 punktą).

51 Antra, nors tiesa, kad ginčijamą sprendimą Komisija priėmė ne 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo pagrindu, nes šis sprendimas grindžiamas Reglamento Nr. 1/2003 7 straipsniu, vis dėlto neginčytina, jog, viena vertus, Komisija informaciją, kuri jai leido atlikti patikrinimus, gavo kartu su *Masco* paraiška, pateikta pagal 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo (ginčijamo sprendimo 128 konstatuojamoji dalis); kita vertus, informaciją ir įrodymus, kurie Komisijai leido priimti ginčijamą sprendimą, ši institucija bent jau iš dalies galėjo gauti kartu su kitų įmonių, pavyzdžiui, *Grohe* ir *Ideal Standard*, paraiškomis sumažinti baudą.

52 Todėl nagrinėjamu atveju egzistuoja tiesioginis teisinis ginčijamo sprendimo ir bendro pobūdžio akto, t. y. 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo, ryšys. Kadangi ieškovė neturėjo galimybės prašyti panaikinti 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo, kaip bendro pobūdžio aktą, gali būti pateiktas šio pranešimo neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas.

53 Darytina išvada, kad ieškovės pateiktas 2002 m. pranešimo dėl bendradarbiavimo neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas priimtinas.

– Dėl esmės

- 54 Reikia priminti, kad remiantis 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio [EB 81 ir 82] straipsnius (OL 13, 1962, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3), 15 straipsnio 2 dalimi (dabar – Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalis) „Komisija savo sprendimu gali skirti baudas įmonėms <...>, jei jos tyčia ar dėl neatsargumo pažeidžia [SESV 101 ir 102 straipsnių] nuostatas“.
- 55 Remiantis teismo praktika, Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalyje nėra pateikta galutinio kriterijų, į kuriuos Komisija gali atsižvelgti nustatydamą baudos dydį, sąrašo. Dėl šios priežasties įmonės elgesys per administracinę procedūrą gali būti veiksnys, į kurį reikia atsižvelgti nustatant baudą (šiuo klausimu žr. 2000 m. vasario 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Finnboard prieš Komisiją*, C-298/98 P, Rink. p. I-10157, 56 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Šiuo atžvilgiu svarbu pabrėžti, kad visišku ar daliniu baudų sumažinimu, į kurį įmonės turi teisę pagal 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo, siekiama palengvinti Komisijos užduotį nustatyti ir nubausti slaptuose karteliuose dalyvaujančias įmones. Tokiomis aplinkybėmis būtent pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį Komisija, siekdama laikytis skaidrumo ir vienodo požiūrio, galėjo apibrėžti sąlygas, kuriomis visoms su ja bendradarbiaujančioms įmonėms gali būti visiškai ar iš dalies sumažintos baudos.
- 56 Atsižvelgiant į šią išvadą, iš pradžių kaip nepagrįstą reikia atmesti ieškovės argumentą, kad Komisija neturėjo jokio teisinio pagrindo priimti 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo.
- 57 Toliau, kiek ieškovė taip pat teigia, kad 2002 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo pažeidžia valdžios atskyrimo principą, toks argumentas turi būti atmestas kaip nepagrįstas. Kaip konstatuota šio sprendimo 55 punkte, pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį Komisija gali priimti pranešimą, kuriame numatomos sąlygos, galinčios būti svarbios nustatant baudos, kurią ji turi teisę skirti, dydį. Šiuo atžvilgiu ieškovės argumentą, kad daugelyje Sąjungos valstybių narių galiojančias tokio paties pobūdžio programas priėmė teisės aktų leidėjas, reikia atmesti kaip nereikšmingą. Net jeigu taip būtų, tai neturėtų įtakos išvadai, kad Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalis yra tinkamas teisinis pagrindas, kuriuo remdamasi Komisija galėjo priimti 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo.
- 58 Be to, ieškovės argumentas, kad 2002 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo pažeidžia skaidrumo ir gero administravimo principus, turi būti atmestas kaip nepagrįstas. Pirma, kadangi 2002 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo yra *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtas aktas su nustatytais sąlygomis, kuriomis Komisija įsipareigoja visiškai arba iš dalies sumažinti įmonių baudas, šis pranešimas nepakenkia Komisijos sprendimų praktikos šioje srityje skaidrumui, bet priešingai – jį padidina. Antra, kadangi jame nustatoma sistema, leidžianti už bendradarbiavimą Komisijai vykdant tyrimą atlyginti įmonėms, kurios yra ar buvo slaptų kartelių Sąjungoje dalyvės, šis pranešimas ne tik atitinka gero administravimo principą, bet ir pateikia jo pavyzdžių.
- 59 Galiausiai ieškovės argumentas, kurio turinį ji patikslino savo rašytinėse pastabose atsakydama į proceso organizavimo priemonės ir žodiniuose atsakymuose į Bendrojo Teismo per posėdį užduotus klausimus, t. y. kad 2002 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo pažeidžia vienodo požiūrio principą, nes jis naudingas didelėms įmonėms, turi būti atmestas kaip nepagrįstas. Pakanka konstatuoti, kad galimybę gauti minėtame pranešime numatytos naudos įvykdžius jame nustatytas pareigas turi visos įmonės, kurios pageidauja bendradarbiauti su Komisija, ir nėra diskriminuojama dėl tokių norų išreiškiančių įmonių dydžio. Ieškovė neįrodė, kad esant tokiai pačiai situacijai įmonės vertinamos skirtingai ar kad, priešingai, esant skirtingai situacijai jos nepagrįstai vertinamos vienodai.
- 60 Todėl antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepagrįstą ir iš dalies nereikšmingą.

(praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. *Mamoli Robinetteria SpA* padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Paskelbta 2013 m. rugsėjo 16 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.